

Islams uppkomst

Kamal Moubadder

Övers.
'Amina Al Shamma'

© Utgivaren:

Kamal Moubadder

1992, Stockholm
ISBN 91-630-1152-2

Islams Uppkomst

Denna bok är en av flera böcker i fick format i ett paket som sträver efter att sprida kunskap om Islam. Paketet består av fem bokserier med respektive ämne: Historia, Lära, Moral; Samhällsansvar och Religions utövning. Denna bok är den första i serien: Historia,

---

Publicerad av Islamiska kulturbiblioteket i Malmö 1998-10-02

I Guds Namn

Uppenbarelser

En dag när en man från Arabien, vars namn var Muhammad, gjorde sin dagliga meditation i en liten grotta på ett berg utanför Makka, hände honom något väldigt oväntat.

Muhammad brukade sitta där, ensam, i flera timmar och fundera på hela skapelsen. Han hade aldrig blivit störd av någon.

Just den här dagen, året var 610, satt han där, ensam med sig själv, och såg på Ka'ba, huset som en gång profeten Abraham byggde för att tjäna Gud. Han undrade varför hans folk istället hade

gjort det till ett hus för olika gudabilder. Då visade sig plötsligt en ängel för honom och sade: "Läs."

Eftersom Muhammad var analfabet och inte hade något att läsa, frågade han förvånat: "Vad ska jag läsa?" Den gudomliga rösten ropade ännu en gång: "Läs, O Muhammad". Muhammad svarade ännu en gång: "Vad ska jag läsa?"

Ängeln, vars namn var *Jibril* (Gabriel) upprepade:

>"*Läs upp, i din Herres namn, som skapat. Som skapat människan av stelnat blod! Läs upp! Ty din Herre är den nådigaste. Han som undervisat (i att skriva) med pennan, Som undervisat människan om vad hon ej visste.*"

(Koranen 96:1-5).

Muhammad fick veta att han var utvald av Herren - *Allah* för att bli Guds budbärare till människorna. Hans uppdrag var att rädda dem från den okunnighet och de eländiga levnadsförhållanden de hade. Han skulle föra dem mot något, som var bättre med hjälp av ett gudomligt budskap, som kallas *Islam* och en helig bok som kallas *Koranen*.

Världsläget vid tiden för uppenbarelsen

Vid den tiden hade det varit krig mellan två mäktiga riken, dåvarande Bysantinska riket i väst och Persiska riket i öst. De två stormakterna skakades också av interna oroligheter och uppror.

Den Arabiska halvön var oerhört intressant för de båda stormakterna, eftersom den var rik på handelsvaror som guld och parfym. Rent geografisk hade halvön också en viktig betydelse - den var på den tiden en genomfartsväg till Indien.

Romarna var allierade med Ghassans kungar, som vaktade Arabiens norra gränser. Perserna hade i sin tur allierat sig med Hiras Kungar (*Al Manazira*) för att kunna stoppa det romerska inflytandet i Arabien. I Arabien hade *Al Basus* krig mellan olika stammar pågått i 70 år.

Krig vid den tiden styrdes inte av några som helst lagar om mänskliga rättigheter. Det fanns ingenting som kunde hindra att besegrade människor föll offer för grymma hämnd. Hus och andra ägodelar kunde plundras och brännas. Män, kvinnor och barn kunde behandlas som ägodelar. Den segrande sidan kunde hyra ut, sälja eller pantsätta dem.

Romarna var kristna, men de kristna värderingarna hade ingen stort inflytande på de politiska beslut som togs i interna och externa frågor.

De kristna hade, som judarna, splittrats upp i flera olika sekter både i och utanför det romerska riket. Perserna var antingen Magiker eller anhängare av Zaradacktläran. Perserna stöddes av judarna i bekämpandet av de kristna romarna i Bysantinska riket.

På Arabiska halvön dyrkade araberna i allmänhet olika gudabilder och stjärnorna. Några av dem gjorde sina gudar av dadlar och när de blev hungriga åt de upp dem. Kristna människor, judar och Magiker fanns också på Arabiska halvön.

Oavsett rådande religion har astrologi, trolldom och drömtydning varit populärt över hela världen. Det har gett upphov till mycket vidskeplighet som på olika sätt påverkat individen och hennes sociala förhållanden. I Arabien trodde människorna t.ex. att brinnande eldar kunde ge regn. Ett annat exempel är att om en betydelsefull person dog, spärrades en kamel in i en grop nära hennes grav. Den fick varken vatten eller mat, och när kamelen dog kunde den döden rida på den till domedagen.

Socialt sett hade klassväsendet blivit allmänt accepterat. De som tillhörde en högre klass hade fler rättigheter och ansågs ha ett högre mänskligt värde än de som tillhörde en lägre klass. Slaveriet var lagligt och slavar betraktades inte som mänskliga varelser. Deras herre ägde deras liv och kunde bestämma över det. Slavar var alldeles för många. I t.ex. det antika Aten var det inte mer än två femtedelar som var fria människor.

Kvinnorna var förtryckta. I det patriarkaliska romerska samhället köptes och såldes kvinnan. Hennes liv tillhörde först fadern, och efter giftermålet tillhörde hon sin make. I Aten hade medborgarnas hustrur lika lite som slavar några politiska eller juridiska rättigheter.

Kvinnorna i persiska riket och Arabiska halvön hade samma låga status. En del araber begravde sina nyfödda döttrar levande därför att de skämdes för sina döttrar. Andra dödade sina flickor av rädsla för fattigdom. Eftersom kvinnorna inte deltog i krig fick de inte heller arva. Män kunde dock arva kvinnor. När en gift man i Indien dog, brändes hans hustru levande tillsammans med hans döda kropp. De upphöjde hans ande och var samtidigt ett tecken på kvinnans uppoffring och kärlek till sin man.

(Det här är ju också något som förekommer än i dag). Även bland judarna sågs kvinnan som en ägodel och slav, hon ansågs vara en del av sin fars arv. En pojkes födelse firades som en stor händelse men en flickas födelse bemöttes med sorg och smärta.

De fattiga, sjuka och svaga människorna fick vid den här tiden vare sig hjälp eller stöd. De ansågs vara betungande hinder för det samhälle som hela tiden måste vara redo att möta en fiendes utmaningar. Av en befolkning på 140 miljoner i Persiska riket hade bara en och en halv miljon äganderätt, och de andra var berövade denna naturliga rättighet.

Utbildning var bara något för överklassen. I Aten var gymnasierna reserverade för de fria och deras barn. I Persiska riket var det bara aristokraternas och de rikas barn som var berättigade att få utbildning. Medelklassens massor var berövade kunskapens och utmärkelsens förvärv.

Det här är bara några exempel på den situation som dominerade hela världen vid den tidpunkt då Muhammad (S.A.)¹ fick det budskapet som skulle kunna förbättra det hela.

1- Betyder frid må vara med honom.

Profetens första predikningar

Efter uppenbarelsen i grottan gick Muhammad (S.A.) hem och berättade vad som hänt för sin hustru, *Khadija*. Hon blev inte förvånad, för hon kände sin man och visste hur pålitlig, ärlig, hängiven och förnuftig han var. Hon hade tyckt sig kunna känna att han hade en gudomlig själ.

Ali, som var son till Muhammads farbror *Abu Talib*, blev (om man bortser från *Khadija*) första människan som bekände sig till Muhammads tro. Muhammad (S.A.) tog honom för en tid till sitt hus eftersom farbrodern hade ekonomiska problem. Muhammad försökte vara som en tillgiven far för *Ali* som hade många utmärkta egenskaper bl.a. han var mycket intelligent. *Ali* följde profeten i allt och var mycket tillgiven. När han bodde i Muhammads hus fick han också se prov på profetens ärlighet och trofasthet. *Ali* var tolv år då han lärde känna profeten och hans budskap.

Muhammad (S.A.) predikade sin tro i hemlighet. Arabien behärskades sedan århundraden av andra religioner och det var inte helt riskfritt att försöka sprida Islam. En viktig orsak till att det kunde vara farligt var att Quraysh stammen i Makka var en sådan mäktig stam i Arabien. De hade kontroll över Ka'ba. Araberna hade sina gudabilder i Ka'ba och brukade resa dit på pilgrimsfärd. Detta gjorde att Quraysh hade en stark politisk och ekonomisk ställning i Arabien. Quraysh förstod att den nya religionen kunde hota deras sociala och ekonomiska dominans, eftersom Islam förbjöd gudabilderna.

Muhammads hemliga predikan hade alltså ändå nått fram till Quraysh ledare. Men de log bara överlägset och sa till varandra: "Flamman av det här kallet kommer snart att dö bort liksom Waraqas och Umayyas kall gjorde. Det kommer inte att dröja länge förrän han tillhör den långa raden glömda."(1)

Muhammad (S.A.) genomgick många olika provningar och ställdes inför olika problem och hinder. Efter tre års hemligt predikande hade Islams profet endast lyckats få 40 anhängare till den nya religionen.

Efter de här tre åren befall Gud Islams profet att bjuda in och predika för sina nära anhöriga.

Profeten bad *Ali* att förbereda en måltid och att bjuda in sina anhöriga. De var ungefär 40 personer. Efter att ha tillagat måltiden bjöd *Ali* dem. Alla accepterade inbjudan och åt av maten. Trots att maten egentligen inte ens var tillräcklig för en person blev alla 40 gästerna mätta. Egendomligt nog syntes det ändå inte ens att någon hade ätit av maten - det fanns fortfarande lika mycket kvar. Detta förvånade alla men den envise *Abu Lahab* sa utan att tänka: "Detta är magi och trolldom."

Den dagen sade inte profeten något om den saken. Kanske berodde hans tystnad på att han ville få dem att förstå skillnaden mellan ett mirakel och magi. Om det hade varit magi som låg bakom, skulle gästerna ha blivit hungriga igen så fort de lämnat profetens hus.

Eftersom det första mötet inte gav något resultat bjöd profeten in dem även nästa dag. Återigen upprepades samma under. Alla åt sig mätta utan att maten ens hade minskat en liten bit när måltiden var avslutad. Då sa profeten: "O, söner till *Abdul Muttalib*.⁽²⁾ "Gud har utsett mig för att varna er för syndernas smärtsamma plågor och för att ge er goda nyheter som hans belöning till de fromma troende. Bli muslimer och följ mig så kommer ni att nå frälsning.."

När han hade berättat om sitt budskap frågade han: "Vem av er är nu villig att hjälpa mig med denna uppgift? Vem som helst som visar sin villighet kommer att bli min bror, min följeslagare och han blir också den som får utföra min vilja."

När profeten hade talat till punkt var det helt tyst i hela församlingen. Ali, som då var femton år gammal, bröt plötsligt tystnaden. Han stod upp och sa med fast röst: "O, Guds profet. Jag är din medhjälpare. Jag är din anhängare." Profeten bad honom sitta. Han upprepade sedan sin fråga tre gånger men ingen förutom Ali svarade honom. Då pekade profeten på Ali och sa: "Han är min bror, min efterföljare och den som kommer att utföra min vilja bland er. Lyssna på honom och lyd honom."

Denna händelse gav prov på Alis mod. Trots att han var den yngsta som var närvarande vågade han riskera att komma i konflikt med familjens ledare. När han öppet uttryckte sitt stöd och sin tillgivenhet till profeten motsatte han sig samtidigt stammens normer.

Denna händelse kan också visa att profetens och hans efterträdares ämbeten är starkt förbundna med varandra. Samma dag som profeten träder fram öppet inför andra människor presenteras också hans efterträdare.

Att Muhammad talade till sina nära ledde också till att han predikade Islam offentligt En dag gick Muhammad, som sedan länge var känd bland sitt folk som "den ärlige" upp på ett högt berg och ropade: "Ya Sabahah"⁽³⁾ Man uppmärksammade den heliga profeten och några personer som tillhörde olika familjer från Quraysh sprang upp till honom. Då vände han sig till de som hade samlats och sa: "O, människor! Kommer ni att tro på mig om jag berättar för er att era fiender finns utplacerade på andra sidan av det här berget (*Safa*) och att de tänker gå till attack mot era liv och era egendom?" De församlade svarade: "Vi har aldrig hört . någon lögn från dig." Då berättade profeten för dem att han var en budbärare från den ende och allsmäktige Guden. Att han, Muhammad var sänd av Gud för att berätta för folket, att de måste sluta dyrka flera gudar. Han berättade också, att han skulle visa dem ett sätt att leva som skulle rädda dem på Domedagen.

Det han berättade för dem där på berget visade grunderna i den nya religionen. Quraysh kände mer eller mindre till hans religion, men det profeten sa gjorde dem mycket rädda. En av ledarna, Abu lahab bröt människornas tystnad genom att säga: "Din galning! Ropade du på oss för att säga detta? Då skingrade sig människorna och gick därifrån.

1- Waraqa och Umayy hade blivit kristna och kämpat för kristendomen i Arabiska församling.

2- Abdul Muttalib var deras farfar.

3- Araberna använder dessa ord, istället för t.ex. ringklockor för att uppmärksamma allmänheten att man har något att säga.

Islam motarbetas

När profeten hade börjat predika sin religion öppet höll Qurayshledarna ett möte. De rådgjorde om hur de skulle kunna kväva profetens revolution i deras stad Makka. På mötet kom de också fram till något som de trodde skulle kunna bemästra hotet från den nya religionen. De beslutade att öka förtrycket mot profetens anhängare och att försöka tysta profeten genom att fresta honom med pengar. Om det inte fungerade tänkte de anklaga honom för att vara dum eller galen. De visste att de inte kunde anklaga honom för att vara en lögnare eftersom han bland Quraysh kallades för "den ärlige, den pålitlige."

Quraysh ledare gick till profetens farbror, Abu Talib, och bad honom använda sin höga status för att hindra sin brorson. De sa att han måste stoppa sin brorson från att förolämpa deras tro på sina förfäder. Abu Talib försökte lösa saken på ett fredligt sätt och han talade med profeten om vad ledarna hade sagt honom. Men Islams profet sa till Abu Talib: "Jag svär vid den allsmäktige Guden att även om de sätter solen i min höga hand och månen i min vänstra hand, och i gengäld kräver att jag ska sluta predika Islam, så kommer jag aldrig att göra det de begär av mig. Jag har beslutat att fortsätta utföra min plikt mot Gud till mitt sista andetag. Jag har bestämt mig för att uppnå det som är mitt mål." Efter att Abu Talib hört profetens beslutsamhet och att han till och med var beredd att offra liv sa han till sin brorson: "Jag svär vid Gud att jag alltid kommer att stödja dig och jag kommer inte att låta dem skada dig."

Quraysh ledare trodde att profeten drevs av materiella begär eller att han ville ha makt. De trodde att de skulle kunna använda de ambitionerna för att få honom att sluta predika Islam. De gick till honom och sa: "Om du kräver pengar och rikedom ska vi göra dig till den rikaste mannen bland alla araber. Om du är intresserad av herravälde och en hög ställning, ska vi göra dig till vår högsta chef. Om du tycker om makt, ska vi göra dig till härskare." Som vanligt svarade Muhammad (S.A.) de artigt: "Jag är varken intresserad av rikedom eller makt. Den Ende Guden har utsett mig till profet och givit mig en helig bok. Jag är en budbärare från Gud, och mitt uppdrag är att varna er för Guds straff men också att tala om för er att Gud belönar de rättrogna. Om ni lever som jag lär kommer ni att uppnå lycka och frälsning."

Sedan sa Muhammad (S.A.) till dem att om de nu vägrade att ta till sig hans tro skulle han ändå envist fortsätta sitt uppdrag: "Till den dag Allah fäller sin dom mellan er och mig."

Senare försökte Quraysh ledare övertala profeten att sluta fördöma deras gudar och gudabilder. I gengäld skulle de ge upp sitt motstånd mot hans tro. Ett ömsesidigt erkännande av de två religionerna skulle rädda Quraysh tro, trodde ledarna. Islams profet svarade på deras förslag genom att be dem erkänna och yttra en fras från Koranen. Det skulle ge dem välstånd, ära och evig frälsning. *Abu Jahl*, en av Quraysh ledare sa: "Vi är redo att yttra tio fraser, men lämna då en enda fras." Så frågade de profeten vilken fras det skulle vara och han sa: "Det finns ingen annan gud än Allah."

De förstod nu att profeten var fast besluten att uppnå sitt mål - att införa monoteism.

De beslöt därför att behandla honom och hans anhängare mycket illa.

I en omgivning där man inte lyder en gudomlig lag och där mänskliga rättigheter inte respekteras, kan de starka med våld kränka ära och egendom hos försvarslösa människor.

De människor i Makka som antog Islam fick för sin tro genomlida väldigt mycket. De utsattes för psykisk tortyr, falska anklagelser, elaka tungor och ekonomiska påfrestningar. Det var några av de medel Quraysh ledare använde sig av för att bekämpa profeten och hans trogna anhängare. Det hände att man kastade stenar eller andra föremål mot profeten när han försökte predika sitt budskap. Några av profetens trogna anhängare, *'Ammar Yasir* och hans föräldrar, hade tvingats ut från sitt hus till den heta, brännande solen där de torterades tills modern och fadern dog. *Sumayya* blev den första kvinnliga martyren i Islam.

Förutom den psykiska terrorn hade Quraysh startat en hård ekonomisk kamp mot profeten och hans anhängare. De bojkottade alla typer av förhandlingar med muslimer och med profetens anhöriga. De förbjöd också sina egna att ingå äktenskap med muslimer och med profetens anhöriga, och skar på så sätt av alla relationer mellan båda grupperna.

Månad efter månad ökade lidandet för muslimerna genom den tyranniska press förtrycket innebar. Men ändå ökade antalet muslimer dagligen.

Att någon från en annan religion blev muslim innebar inte bara att han eller hon blev Islam trogna. Det innebar också att den nya medlemmen knöt starka band till de andra muslimerna. Varje nybliven muslim försökte också få sina anhöriga att anta Islam.

Detta gjorde Quraysh ännu mer arga och desperata - deras grymhet och förtryck ökade dag för dag.

Utvandringen till den kristna Abessinien

I ett försök att mildra muslimernas lidande rådde profeten en grupp att lämna Makka och immigrera till Abessinien (Etiopien). Profeten berättade för dem att härskaren där var en rättvis man och att han kunde beskydda muslimerna en tid. När Quraysh fick höra talas om muslimernas planer att utvandra blev de rädda att Islam skulle kunna utveckla ett maktcentra i Abessinien. De beslöt att skicka en konvoj med fina och dyrbara gåvor till Abessiniens kung. På det sättet trodde de att de skulle kunna begära att de "Oerfarna och dumma" immigranterna utlämnades till Quraysh.

Kungen accepterade inte förslaget utan vidare. Han ville först träffa flyktingarna och höra vad de hade att säga. "Vilken är er nya religion?" frågade kungen. *Ja'far bin Abi Talib* svarade: "Innan vi blev muslimer levde vi i okunnighet, vi dyrkade avgudabilder och åt kött från döda djur. Vi levde

i synd. Vi förnekade vår släkt och våra vänner. Vi behandlade våra grannar dåligt. De bland oss som var starka tog allt från de som var svaga. Vår situation var så omänsklig och beklagansvärd att Gud sände oss profeten som redan var känd för sin fromhet och goda moral. Profeten sa till oss att vi skulle bara dyrka Gud, inte avguda bilder gjorda av trä eller sten. Han talade för oss att alltid vara hederliga med hänsyn till släkt och vänner. Han lärde oss respektera livet och levande varelser. Han förbjöd otukt och falskt eller fåfängligt tal. Han förbjöd förnekandet av sådant som tillhörde de föräldralösa. Vi kom att tro på profetens lära. Vi erkände honom som gudomlig gestalt och följde de anvisningar han gav. Men vår stamledare motsatte sig att vi följde profeten och Islam. När vi vägrade att lämna Islam gjorde de livet omöjligt för oss där hemma. Vi utsattes för terror i olika former och när vi ändå vägrade att återgå till deras syndfulla religion ökade terrorn. Vi blev så förtryckta att vi till sist var tvungna att lämna våra hem. Nu söker vi skydd i ert land. Vi hoppas att vi här ska få leva i fred och säkerhet."

Då frågade kungen: "minns ni något av de uppenbarelser er profet fick?" Ja'far svarade att han kom ihåg och kungen bad honom att berätta något. Ja'far berättade historien om Maria. Han läste utantill:

Och berätta Marias (historia som den nämns) i Boken, när hon drog sig bort från sitt folk till en östlig plats, och avskärmade sig från dem. Då sände Vi Vår ängel till henne och han visade sig för henne i form av en välproportionerad människa. Han sade: Jag söker beskydd hos den Nåderike (Guden) för dig om du sannerligen fruktar (Honom.) (Ängeln) sade: Jag är bara din Herres budbärare, på det att jag matte ge dig (glädjebudskap om) en rättfärdig son. Hon sade: Hur kan jag få en son när varken någon man har rört mig eller jag har varit okysk? (Ängeln) sade: Sålunda (skall det vara.) Men Herren säger: Det är lätt för Mig, och (Vi skall göra så) att Vi gör honom till ett Tecken för människor, och en barmhärtighet från Oss, och det är något bestämt.

Så hon blev havande (med en son) och (havande med honom) drog hon sig tillbaka till en avlägsen plats.

Och barnafödandets smärtor drev henne till stammen av ett palmträd. Hon sade: O om jag ändå hade dött före detta och hade blivit något helt bortglömt.

Sedan kallade (ängeln) till henne från (en plats) nedanför henne (och sade) Sörj icke Din Herre har placerat en bäck nedanför dig, och skaka palmträdets stam emot dig det kommer att fälla färska, mogna dadlar över dig, så ät och drick och svalka (ditt) öga. Och om du ser någon man, säg: Jag har svurit en fasta till den Nåderike (Guden,) därför vill jag icke tala till någon mänsklig varelse denna dag. Sedan förde hon ridande barnet till sittfolk. De sade: O Maria, du har förvisso gjort något förfärligt!

O Arons syster, din fader var icke en lastbar man, icke heller var din moder en okysk kvinna!

Därefter pekade hon på barnet. -De sade: Hur kan vi tala till en som är ett barn i vaggan? (Jesus) sade: Jag är en av Allahs tjänare Han har givit mig Boken, och har gjort mig till Profet, och Han har gjort mig välsignad val helst jag än må vara, och har pålagt mig Bön och allmosegivande så länge jag lever, och (Han har gjort mig) plikttrogen mot min moder och har

icke gjort mig uppstudsigt (och) oförskämd, och frid var med mig den dag jag föddes och frid (kommer att vara med mig) den dag jag skall dö och den dag jag skall uppresas till livet (igen.)

När Abessiniens kung hade hört berättelsen utropade han: "Vid Gud!" Islams lära och den från Jesus är av samma ursprung." Så vände han sig till Quraysh representanter och sa till dem att han vägrade fullfölja deras begäran. Han ordnade i stället så att Quraysh gåvor sändes tillbaka till dem.

Spridningen av Islam

I Makka fortsatte förtrycket mot muslimerna och det som hände Makka blev även känt bland arabiska stammar. De blev nyfikna på den nya religionen och på hur det skulle gå i kampen mellan de inflytelserika Quraysh och muslimerna. Många människor kom till Makka för att lyssna på profeten och en del av dem insåg att Islams budskap var gudomligt. De förstod att det innehöll en lära som förunnade människan hennes mänskliga rättigheter. Den nya religionen kunde ge människan ett värde. Den försvarade hennes okränkbarhet, och hennes rätt till ett lyckligt liv i harmoni och säkerhet.

Islams budskap innehöll en barmhärtig attityd mot allt som Gud skapat. De läror som bygger på barmhärtighet, medlidande och förlåtelse har alltid varit fängslande för människor som lever under grymma, hårda och omänskliga förhållanden. Islams budskap innehöll en ny attityd gentemot de svaga och fattiga: *"../den som håller domen för lögn? Det är han, som förskjuter den faderlösa, och icke uppmanar andra att bespisa den fattige."* (Koranen 107:1.3)

Om fattiga och utblottade säger Koranen bl.a.: "Och de i vars rike finns en erkänd rätt för tiggare och utblottade. (Koranen 70:25.26)

Om föräldrarna säger Koranen: *"Vi hava och ålagt människan att behandla föräldrar väl; hennes moder har burit henne med vånda och fött henne med vånda."* (Koranen 46:14)

Islam ifrågasatte sedan hos vissa stammar att begrava sina små flickor levande då hon kunde vara en skam för sina föräldrar *"Och när den levande begravna spörjes, För vilken synd hon blivit dräpt."* (Koranen 81:9.10).

Islams budskap var också ett budskap om rättvisa till människorna i hela världen. Det var ett nytt budskap i samhällen där de starka bestämde över de svaga. De som var rika och mäktiga förtryckte de fattiga med olika åtgärder som befäste överklassens makt över underklassen. Men Islams budskap visade en kritisk attityd mot det rådande system:

"Och i himlen har Han lyft högt och bestämt måttet. Så att ni icke kan överskrida måttet. Så väg alla ting med rättvisa och var icke snåla med måttet." (Koranen 55:8.10)

"Gud påbjuder förvisso rättvisa, välgörenhet och givmildhet mot anförvanter /.../uppfyll avtalet med Gud, då I ingått avtal, och bryt ej ederna, sedan de vunnit laga kraft." (Koranen 16:92.93)

"Och om ni (Beslutar er för att) straffa (Upprorsmakarna) straffa dem då i samma grad som ni har blivit förfördelade, men om ni då visar tålmod, då är det förvisso bäst dem som är tålmodiga." (Koranen 16:127)

"(Sedan sa vi till honom) O David, vi har gjort dig till en ställföreträdare på jorden, så döm mellan människor med rättvisa." (Koranen 38:27)

Islams moraliska lära gjorde också budskapet attraktivt. Koranen kunde ge åtskilliga råd och anvisningar om hur människan ska uppföra sig och handla mot andra:

"Och den Nåderike (Gudens sanna) tjänare är de som ödmjukt vandrar på jorden och när en okunnig tilltalar dem, undviker de dem behagfullt genom att säga: Frid!." (Koranen 25:64)

"Och de som icke bär falsk vittnesbörd, och när de passerar något förgängligt, går de förbi med värdighet." (Koranen 25:73)

"Och inbjud till din Herres väg med visdom och goda förmanings ord och resonera med dem på det sätt som är bäst." (Koranen 16:126)

"Och klandra icke den som söker (din hjälp). (Koranen 93:11).

Islam var också huvudsakligen ett kunskapens budskap. Det avslöjar redan de första verserna som uppenbarades, men det är också ett genomgående tema i hela läran:

"Säg bara: Herre skänk mig ökad kunskap." (Koranen 20:124)

"...Säg: är de som vet, lika de som icke vet?." (Koranen 39:10)

"...Vi har i detalj förklarat tecken för ett folk som äger kunskap." (Koranen 6:98)

Med denna lära hoppades och väntade muslimerna på en vändpunkt för religionen och dess spridning. Vändpunkten kom verkligen år 619. Det var vid tiden för pilgrimsvandringen till Ka'ba år 619. Några mäktiga män från *Khazrajstammen* i Madina reste 400 kilometer för att komma till Makka där profeten predikade. I Makka kom de i kontakt med den nya läran. De hörde många verser från den heliga boken - Koranen. De mötte också profeten och han förklarade den nya religionen för dem och uppmanade dem att tro på den. Några av männen bekände sig till den nya tron och de spred den bland sina landsmän i Madina. Följande år kom det tolv män från Madina och några bland dem var från *Awsstammen*. År 622 förklarade 70 personer sin tro på Islam inför profeten.

Med Islams spridning i Madina började en ny och viktig epok i Islams historia. Men det innebar också en ny och farlig kamp mellan Quraysh och den heliga profeten.

Immigrationen till Madina

När Quraysh ledare blev informerade om profetens förbund med Khazrajstammen höll de ett rådslag. Efter mycket diskuterande fram och tillbaka kom de fram till en ny lösning: En man från varje stam skulle rusa in i profetens hus på natten och mörda honom. De tänkte att Muhammads död skulle förstöra grunden för Islams spridning. Men profeten fick genom Gud höra om komplotten. Han fick rådet att lämna Makka och i stället åka till Madina. Han kallade Ali och omfamnade honom och sa: "Jag måste lämna Makka." Ali erbjöd sig då att ligga i profetens säng för att lura fienden. Hans trofasthet gjorde att han var beredd att utsätta sitt eget liv för fara. Hans självupppoffring blev senare prisade av Gud i den heliga boken - Koranen.

Profeten lämnade sitt hem på en sidoväg som ledde till *Thawrs* grotta. Med sig hade han sin följeslagare *Abu Bakr*. När de otrogna rusade in till profeten med dragna svärd såg de förvånat en ung man i profetens säng. Ali sa till dem att profeten visste att de hade tänkt driva ut honom från staden och att han säkerligen redan hade lämnat den.

Quraysh förstod att profeten hade flytt och skickade ut sina stammedlemmar för att leta efter honom. De utlovade en belöning på hundra kameler till den som hittade honom. De skickade också efter *Abu kariz*.. Hans yrke var att spåra upp människor och han var mycket bra på det. *Abukariz* ledde Quraysh till grottan. Men där hade en spindel blivit tillsagd av Gud att väva sitt nät över ingången. Ett par duvor hade också byggt ett bo och lagt sina ägg där. När de sökande såg det sa de till varandra: "Muhammad kom hit men han inte ha gått in i grottan för då skulle spindelnätet ha varit trasigt."

Det berättas att profeten stannade tre dygn i grottan. Under tiden ordnade Ali för den hemliga resan till Madina, tillsammans med profetens dotter, Fatima och några andra fattiga troende. I den tolfte månens månad - "*Rabi' Al Awwal*" - nådde profeten fram till en plats som heter *Quba*, där stannade han några dagar. *Abu Bakr* bad profeten att inte stanna längre utan fortsätta resan mot Madina, men profeten vägrade att fortsätta utan Ali. Han sa: "Han är min kusin, min broder och den käraste i min familj. Jag kommer inte att åka härifrån innan han förenar sig med mig."

Efter att ha fullföljt sitt uppdrag i Makka återförenades till sist Ali och profeten i *Quba*. Alis ben var så mörbultade att han nästan inte kunde gå. Profeten omfamnade honom ömt och välsignade hans skadade ben med vatten. Tillsammans startade de sedan mot Madina. Där väntade redan otåligt de som visste att han skulle komma.

De två stora stammarna i staden, *Al Aws* och *Al Khazraj*, hade länge legat i krig med varandra. De hoppades att Islams profet och den nya tron med sin rättvisa lära skulle lösa problemen. Staden kallades senare *Madinatu Al Nabi*, vilket betyder profetens stad, i stället för dess gamla namn "*Yathrib*".

Efter att ha slagit sig ned i Madina lät profeten bygga en moské. Det är den bestående grunden för muslimer. Efter det tog profeten ett nytt initiativ. Han lade grunden för Islams brödraskap. Han sammanförde varje muslim från immigranterna (Muhajirin) med en medborgare från staden och förklarade sedan att de var bröder. Som sin egen broder valde han Ali. Detta initiativ gjorde att de som tvingats lämna sitt hemland och förlorat sina ägodelar kände att de i gengäld vann bröder som var lojala, sympatiska och beredda att ge dem skydd.

Samtidigt fick stadens medborgare känna att de också hade ett ansvar för de nya invandrarna. Det är därför medborgarna efteråt kallades *Al Ansar* vilket betyder: anhängarna.

Belägring av Madina

När nu Muhammad (S.A.) hade etablerat en Islamisk stat i Madina fick han nya problem. Den Islamiska staten i staden byggde på en religion som förnekade de andra religionernas gudar, och samtidigt byggde dess lagar på jämlikhet och rätt- visa.. Detta gjorde att den nya staten upplevdes som ett hot för de stammar som fanns i närheten. Jämlikheten och rättvisa var ett hot mot deras dominans och status. Den Islamiska staten utsattes därför för olika konspirationer och fientligheter från flera olika håll.

I ett försök att övervinna dessa utmaningar skrev Islams helige profet en överenskommelse tillsammans med Madinas stammar och judarna som bodde i och utanför staden. Judarna kontrollerade stadens ekonomi och handel. I denna överenskommelse stod det bl.a. (Lägg märke att den är skriven för ca: 1400 år tillbaka):

"Judar är allierade med muslimer och de är likvärdiga i nationen/.../Muslimerna och judarna är fria i lagen och religionen/.../ parternas relationer i överenskommelsen är grundad på ömsesidig godhet, båda parter måste avhålla sig från att behandla den andre på ett dåligt sätt/../Ingen ska förtrycka någon som har ingått överenskommelsen med honom, men om så ändå sker ska den förtryckte få hjälp/.../ Grannars liv och de som har garanterats asyl är likvärdiga med våra liv och de ska inte ofredas/.../De som undertecknar denna överenskommelse har gemensamt ansvar för Yathribs (Madinans) skydd/.../ (Denna) överenskommelse stöder inte en tyrannisk eller en kriminell medborgare/.../

Men eftersom Islams lära gjorde att antalet muslimer växte, ökade deras ekonomiska och politiska anseende också. Detta gjorde att judarna började känna sig hotade. Deras makt i staden minskade. Deras religiösa status som en folkgrupp med en gudomlig bok hade inte längre samma höga status när Madinas stammar blev muslimer med en egen helig bok. Stadens judar insåg också att deras finansiella dominans inte längre räckte för att styra de politiska, sociala och ekonomiska relationerna i staden.

Detta ledde till att Madinas judar och Quraysh gick samman i en hemlig allians för att kunna krossa Islams styre i Madina. Quraysh beslutade att sätta Madina under en hård ekonomisk belägring. De hade förbjudet alla karavaner att föra mat eller något annat till Madina.

Denna belägring varade så länge att människorna i Madina fick stora problem. De tvingades att ta sig ända till Röda havets kust för att köpa mat. Under tiden fortsatte Quraysh att terrorisera Makkas muslimer. De fick inte heller lämna staden för att emigrera. Quraysh skrev i ett brev till profeten att han kunde förvänta sig en attack mot Madina.

Profeten ansåg att det var säkrare att konfronteras med Quraysh på ett plats som hette *Badr* utanför Madina. På det sättet hoppades han kunna skydda Islams regering och jämlikhetens stad.

Muslimerna besegrade fienden trots att de till antal bara var en tredjedel av Quraysh armé. Muslimerna hoppades att nederlaget skulle leda till att Quraysh upphävde belägring. Man hoppades att man skulle kunna föra en dialog med dem och få Quraysh att sluta terrorisera muslimerna i Makka och att ge upp planerna på att attackera Madina.

Men Quraysh hade andra planer. Efter ett år förberedde de sig för krig. De kom till Madina och mötte Islams armé på en plats utanför staden som hette *Uhud*.. Där blev muslimerna besegrade men det var aldrig någon fara för den Islamiska regeringen i Madina.

På immigrationens (*Hijra*) femte år mötte judarna och Quraysh. Man kom överens om att tillsammans bekämpa Islam. Quraysh fick många fördelar i den överenskommelsen eftersom de judiska stammarna omgav den Islamiska staten. Man tänkte samla en stor armé där för ett slutgiltigt krig. Muslimerna var förberedda på ett anfall från judarna och Quraysh. För att skydda Madina grävde muslimerna ett dike. Fem av de 10,000 som anföll staden lyckades ändå forcera diket. En av dem,, som var känd för sin tapperhet och skicklighet, kom fram och utmanade muslimerna att slåss. Då han inte fick något svar sa han: "Var är ni som gör anspråk på paradiset?". Det blev Ali som fick ge ett svar på den frågan. Profeten gav honom sitt svärd. Det skulle bli en strid som var avgörande för Islams framtid. Profeten sa: "Hela troheten står mittemot hela otroheten."

Ali besegrade Quraysh krigare och det resulterade i att man i Quraysh armé började tvivla på att man skulle segra. Senare blåste det upp till storm och Qurayshs tält rasade. Några av deras djur dog och det blev dessutom väldigt kallt. Rädslan och pessimismen spred sig i lägret. Till slut drog de sig tillbaka. De var både rädda och förbryllade.

När Quraysh lämnade platsen kunde inte judarna längre hålla stånd mot muslimerna och efter att ha förlorat tre strider drog judarna sig tillbaka.

Idén att med våld överta styret i Madina var alltså inte så framgångsrik. Madina hade både klarat krig där styrets försvarare segrat och krig där styrets försvarare besegrats.

Detta banade väg för en fredlig pakt som kallades *Hudaybiyah*.. Den undertecknades under Hijras sjätte år av de båda huvudparterna i kampen: De otrogna som en gång var Arabiens härskare och muslimerna som en gång var de förtryckta i Arabien. Bland annat ingick det i pakten att:

"Quraysh och muslimerna samtycker till att inte strida emot varandra under en period av tio år för att den sociala säkerheten och allmänna freden skall kunna stabiliseras i Arabien/.../ Muslimerna som bor i Makka är fria att utöva sina religiösa ritualer och Quraysh har inte rätt att varken

terrorisera dem, tvinga dem att avsvärja sig sin religion eller förlöjliga den/.../ Paktens undertecknare samtycker till att respektera varandras ägodelar, avhålla sig från att använda bedrägeri och fula trick mot varandra/.../ Om en person bland Quraysh lämnar Makka utan tillstånd från de äldre och antar Islam samt förenar sig med muslimerna måste Muhammad återlämna honom till Quraysh. Emellertid, om en av muslimerna beger sig till Quraysh har de inte någon skyldighet att återlämna honom till muslimerna."

Trots den sista paragrafen som gynnade Quraysh och att de satt som villkor att profeten i paketet inte skulle beskrivas som "Guds budbärare" accepterade profeten paketet. Han ville att man skulle kunna upprätthålla freden. Ett annat av Quraysh villkor som profeten tvingades acceptera var att inleda paketbrevet med "I ditt namn, O Allah" i stället för som i muslimsk tradition inleda med "I Allahs namn, den barmhärtige, den medlidande".

Fredsöverenskommelsen varade dock inte mer än två år. Quraysh kränkte den genom att tillåta en nattlig attack mot de allierade muslimerna. Några män dödades, andra arresterades.

Men efter åtta år av Islamisk styre i Madina hade muslimernas antal vuxit enormt. Muhammad (S.A.) kunde därför gå med en stor islamisk armé mot Makka. Men han visade också sin önskan att erövra staden fredligt. Han befall sina budbärare att hämta Quraysh representanter till muslimernas tält som slagits upp runt Makka. Muhammad (S.A.) ville visa dem den islamiska armens styrka. Quraysh representanter blev också mycket imponerade av profetens militära styrka. De återvände till sitt folk och sa att det inte var möjligt för någon att besegra den islamiska armen. De talade också om att profeten lovat att respektera både liv och egendom hos den som tog sin tillflykt till Guds hus - Ka'ba. Även den som visade att han var neutral skulle respekteras och kunde känna sig trygg.

När Makka inte visade några tecken på att göra militärt motstånd gick Muhammad (S.A.) in i staden. Han tog bort avgudabilderna i och omkring Ka'ba och tvättade helgedomen. Han gjorde en pilgrimscermoni och höll sedan ett historiskt tal där han sa: Ni förnekade oss, plågade oss och förvisade oss från vårt hemland. Ni bekämpade oss och lät oss inte ens leva i fred i Madina. Men trots detta ger jag er fria."

Denna stora tolerans och förmåga att förlåta medverkade till att människorna i Makka konverterade till Islam.

Muhammad (S.A.) återvände till Madina där han fortsatte att verka som Guds budbärare och för att ge människorna de gudomliga läror som kunde ge dem tillfredsställelse och frälsning.

Madina: centrum för gudomliga läror

Det faktum att profeten valde att återvända till Madina, för att tillbringa resten av sitt liv där, ger en bild av hans goda moral. Profeten ville inte överge det folk som så uppriktigt trodde på honom och som hade försvarat hans tro mot de otrogna.

Islam hade förutom det viktiga moraliska budskapet haft stora framgångar i Madina även på det politiska, militära och administrativa planet. Åtta år av islamiskt styre i Madina hade gjort staden till ett spännande centrum som utstrålade förtröstan och hopp för människor i hela Arabien.

Människor reste till Madina för att få möta profeten och lära känna den nya tron. De kunde fråga profeten om Islam och vilka lösningar den nya religionen kunde ge på deras vardagliga problem. Profeten brukade alltid bemöta dem med vänlighet, och han talade till dem med korta kärnfulla meningar som de kunde förstå. Han lyssnade alltid utan att avbryta.

De brukade fråga hur man skulle göra för att underkasta sig Islam och profeten svarade: "Säg: det finns ingen annan Gud än Allah och Muhammad är hans budbärare." Profeten sa också att de måste tro på ett liv efter detta och på den dagen som ska komma då Gud belönar sina undersåtar med det de förtjänar. De måste be till Gud fem gånger varje dag och fasta från soluppgång till solnedgång en månad varje år. En gång under sin livstid måste de göra en pilgrimsresa till Ka'ba i Makka och de skulle också ge en del av sina pengar till de fattiga. Men om de inte hade möjligheten att göra detta skulle de veta att:

"Allah betungar icke någon själ utöver dess förmåga."

Profeten brukade tala om för dem att en god muslim är den som gör det som är gott och förbjuder det som är ont och oanständigt. En god muslim är också den som tävlar med andra i att göra goda gärningar.

Råd oss då, Du som är Guds budbärare, hur ska vi leva! bad de som lyssnade. Muhammad (S.A.) brukade då läsa upp flera råd och lektioner från den heliga boken Koranen:

"Alla troende är förvisso bröder, ställen alltså till rätta mellan edra bröder/.../ Män må ej håna andra män/.../ ej heller kvinnor andra kvinnor, det kan hända att dessa äro förmer än de. Baktala ej varandra och given ej varandra öknamn! /.../ undviken för många förmodanden! Vissa förmodande äro förvisso synd. Spionera icke! Icke heller må den ene förtala den andre. (Koranen 49:10-12)

Profeten brukade framhålla för dem att alla människor är jämlika, att det inte finns någon skillnad mellan vita, svarta eller gula. Han sa att Gud hade avskaffat grunderna för stolthet och självförhärligande som byggde på släktskap eller börd. Alla människor härstammar från profeten Adam och Adam skapades av jord och stoft. Den bäste människan bland er är den som avhåller sig från synd och olydnad mot Islams lära. "En stolt och ärofull stamtavla är till ingen nytta hos en person som inte utför sin plikt. Alla människor har i det förflutna varit jämlikar och de är jämlikar nu också - som tänderna på en kam." Muhammad (SA) sa också: "Jag har sänts till alla människor, röda, svarta, och vita. Gud säger i sin heliga bok: *"Vi hava blott sänt dig till människorna allesammans som glädjebudbärare och varnare.* (Koranen 34:27)

"Hur ska vi döma? Hur ska man styra? Hur ska man belöna och hur ska man straffa? Det var några av de frågor de ställde om hur de skulle leva när de återvänt till sina stammar. Profeten brukade tala om för dem att Islam inte är en religion vars budskap bara är till för att regler a förhållandet mellan individen och hans Gud. Profeten sa att Islams budskap också kunde organisera relationerna mellan individen och hans samhälle.

Samhället ska styras i överensstämmelse med Guds lagar och Allah befäller att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor. De som tror och följer Guds påbud är de som kommer att belönas på domen dag. *"Men de, som ej döma efter vad Gud nedsänt, dessa äro de otrogna."* (Koranen 5:48).

En del av besökarna brukade berätta för profeten att de var förtryckta och att de inte kunde försvara sig mot tyrannerna i sitt hemland. De undrade om Gud kunde hjälpa dem. Profeten brukade säga till dem att de måste börja försöka göra något åt det. Han sa till dem att Gud inte ingrep för ett folk innan de själva försökte förändra det som var fel. *"i, som tron, om I hjälpen Gud, hjälper han eder och giver stadga åt edra steg."* (Koranen 47:8).

Eftersom de var vana att behandla kvinnorna illa sa Islams profet till dem: "Den bäste bland er är den som behandlar sin hustru bäst."

Han brukade tala om för dem att Islam inte gör någon skillnad mellan de ärbara, plikttrogna männen och kvinnorna som hade samma egenskaper. Kvinnorna skulle ha rätt att äga och sälja egendom, att ärva, att söka kunskap och att etablera sig i ett lagligt yrke. Den mest hedervärda är den som utför sin plikt och sina skyldigheter på bästa sätt, vare sig det gäller en man eller en kvinna. *"Människor, vi hava förvisso skapat eder av man och kvinna/.../ Den förnämste av eder inför Gud är den gudfruktigaste bland eder."* (Koranen 49:13)

"Jag ska ej låta arbetarnas arbete gå förlorat bland eder, vare sig det är en man eller kvinna; den ene av eder härstammar från den andre." (Koranen 3:193)

Förutom att profeten gav dem dessa lärdomar brukade också hans uppförande och sätt att bemöta människor på, göra ett stort intryck på besökarna i Madina. Ibland när människor begärde att få tala med honom, kunde han genomföra sina rituella böner mycket kort för att i stället ägna sin uppmärksamhet åt folkets behov och frågor. Det var mycket viktigt för honom att kunna vara människorna till hjälp. Han behandlade alla med respekt och såg ära och ädelhet som något som hade med tro att göra i stället för med rikedom och sociala positioner.

Han var ointresserad av lyx och överflöd och var heller inte intresserad av att sitta i högsätet när de församlades. När han kom in någonstans slog han sig alltid ned på den första lediga plats han såg utan att bekymra sig om den var bra eller dålig. Trots att han var Guds budbärare och en politisk ledare levde han ett väldigt enkelt liv. Han såg så oansenlig ut att när någon som inte kände honom ville tala med honom måste personen fråga de församlade vem av dem som var profeten.

En kort tid efter profetens återkomst till Madina hade nästan hela Arabien underkastat sig Islam.

Val av profetens efterträdare

På den tionde året efter Hijra, vid tiden för pilgrimsfärden till Makka (*Hajj*), vandrade ungefär

100,000 muslimer mot helgedomen -Ka'ba. Profeten blev både lycklig och rörd när han såg den storslagna scenen - människomassan som strävade mot samma mål. Han var nöjd med att han till sist hade uppnått detta, att han hade fullgjort sitt uppdrag med så stor framgång.

Men samtidigt var han orolig för muslimernas öde. Han var väl medveten om att den Islamiska nationen behövde ärliga och kunniga ledare, annars skulle resultatet av dessa år av hårt arbete gå till spillo. Islams profet visste mycket väl vem som var en passande ledare och som också förtjänade att bli profetens efterföljare; Det var Ali. Han som var den modigaste bland araber och som alltid var beredd att offra sitt liv för profeten och för Allahs sak.

Profeten brukade träffa Ali ensam flera timmar varje dag. Han undervisade Ali i sitt gudomliga budskap. Ali var också den som brukade få ta profetens roll som ledare då profeten var frånvarande.

Hajjceremonierna var avslutade och muslimerna hade börjat bege sig hemåt när plötsligt ropet från profetens utropare genljöd i öknen och muslimerna samlades igen på en plats som heter "*Ghadir Khum*".

Det var en väldigt varm dag, särskilt där ute i öknen men profeten hade sammankallat muslimerna för att klargöra denna viktiga sak: att Ali skulle bli hans efterträdare. Efter att profeten prisat Allah, talade han om att han snart skulle lämna jordelivet för himlen. Han frågade de församlade: "Vilken sorts profet har jag varit för er?" De svarade: "O, Guds profet, Du gjorde ditt absolut bästa för att varna och tillrättavisa oss. Du försummade aldrig att undervisa oss och att leda oss in på fromhetens väg. Må Gud belöna dig med det som är bäst." Islams heliga profet sade: "När jag är borta kommer Guds bok tillsammans de ledare som är utan synd att vara era ledare och vägvisare. Ni ska följa dem för att inte bli vilsna."

Sedan tog han Alis hand och lyfte fram honom så att alla skulle kunna se honom. Profeten ropade: "O, människor! Vem skyddar och övervakar de trogna?" Muslimerna svarade: "Gud och Hans profet är de visaste!" Islams heliga profet sa: "Gud är min herre och jag är de trogna herre, sedan tillade han utan att göra någon paus: "Ali är deras herre, vars herre jag är. Den allsmäktige Guden är en vän för hans vänner och en fiende för hans fiender. Hjälp de som vill hjälpa honom och ta hoppet från de som tänker svika honom..." Profeten upprepade meningen: "Ali är herre deras herre, vars herre jag är." tre gånger. Till slut tillade han: "De som nu är närvarande ska föra denna sanning vidare till dem som inte är närvarande."

De församlade muslimerna hade ännu inte hunnit skingras när profeten läste upp följande strof som plötsligt kom för honom: "*Idag har Jag fullkomnat eder religion åt eder, gjort min nåd fullkommen och funnit för gott att givna eder Islam till religion.*" (Koranen 5:5)

Efter de magnifika ceremonierna då efterträdaren till Islams heliga profet hade utpekats, skyndade sig muslimerna att gratulera Ali för att han hade blivit utsedd som profetens efterträdare och kalif.

Sista kapitlet om profetens liv

Det har berättats att när profeten återvände från sin pilgrimsfärd, som också inneburit ett avsked till folket, blev han sjuk. Han fick många tecken som tydde på att hans resa till den odödliga världen var nära.

Vid flera tillfällen berättade han för folket att han snart skulle möta sin Herre. Han varnade dem också för de uppror som skulle komma efter hans död. Han upprepade för dem att han var den sista profeten och att Allah inte skulle sända någon ny profet efter hans död.

Profeten betonade för dem hur viktig den heliga boken, koranen, var i deras liv och han påminde dem återigen om att Ali var den som kunde leda dem efter hans bortgång.

Det har också berättats att Madina samtidigt var utsatt för en våg av underjordisk aktivitet. Det fanns en grupp människor som ville ha ett starkt inflytande över politiken och regeringen i staden efter profetens död.

Profeten kände i viss mån till verksamheten. För att neutralisera hotet, som den underjordiska verksamheten utgjorde, beordrade han vissa av sina följeslagare att förena sig med en armé som skulle lämna Madina för att möta romarna vid Arabiens norra gränser.

Man åtlodde dock inte profetens order, trots att han upprepade den flera gånger. Profeten hotade med att Gud skulle förbanna dem som vägrade att lyda. Profetens följeslagare sa att de inte ville lämna staden när han var så sjuk.

I ett annat försök att säkra nationens ledarskap till Ali tänkte han skriva ett dokument som skulle efterföljas. Han bad sina följeslagare att lämna ett ark papper och ett bläckhorn. Han sa: "jag ska skriva ned något som ni kan efterfölja utan att det uppstår några missförstånd." Då bröt en av följeslagarna, *'Umar bin Al Khattab* tystnaden genom att säga: "Sjukdomen har fördunklat profetens sinnen. Koranen är med er. Den heliga boken är tillräcklig för oss. Vi följer koranen."

Det här gav upphov till en diskussion. Några sa: "Hämta papper och penna till honom så att det han nu har i tankarna kan upptecknas." Andra tog 'Umars parti och motsatte sig att man skulle ge profeten den han begärde. Profeten blev mycket irriterad över att de stod där och diskuterade och han blev förargad över att de så självsäkert pratade om honom fast han själv var närvarande. Han sa till dem att omedelbart lämna hans hus.

Efter att ha berättat om denna händelse sa profetens anhörige *Ibn 'Abbas*: "Islams största olycka blev att oenighet mellan några följeslagare hindrade profeten från att skriva det dokument han hade tänkt skriva."

Efter några dagar tog profetens svåra sjukdom ut sin rätt och på själva dödsdagen sa han: "Kalla hit dem jag älskar av mitt hjärta."

Man hämtade hans dotter, Fatima, och Ali som gifte sig med Fatima på Hijras andra år. Man hämtade också deras båda söner, *Hasan* och *Husayn*. De båda barnen kastade sig i hans famn. Ali tänkte ta bort dem men profeten levde upp av barnens närvaro och sa: "Låt mig känna doften av dessa två blommor från min trädgård. När jag är borta kommer de sannolikt att bli förtryckta och dödade av förtryckets svärd och upprorets gift." Sedan upprepade profeten tre gånger: "Guds förbannelse över den som behandlar dem orättfärdigt." Sedan sträckte han ut sin hand mot Ali och berättade om de gudomliga lärorna.

Detta gjorde han tills hans ande till sist lämnade kroppen och tog sin tillflykt till sitt bo i barmhärtighetens rike.

Ali täckte över profetens döda kropp och sa till dem som stod runt omkring: "Må Gud ge er en stor belåning mitt i den olycka ni måste genomlida i förlusten av er profet. Sannerligen, universums Herre har tagit till sig den, bland människor, utvaldes ande."

Islam har sannerligen stått inför många både interna och externa utmaningar efter profeten Muhammads död. Men trots det kunde Islam spridas över hela världen för att ge kunskap, lycka och frälsning till miljontals människor.